

Dag 5, woensdag 28 maart 2018. Mijn lijf heeft zich goed gehouden vandaag en is door de Vierdaagse barrière! Van Westerbork tot Spier was het gelukkig de hele ochtend droog. Even voor mijn 2 collega's die aan de route wonen: ik ben dus jullie huis al gepasseerd! (was nog niet gepland voor vandaag...) Uiteindelijk liep de route ook nog eens anders dan ik had verwacht en dus niet eens de voordeur gezien (misschien via de fietsroute wel). In Spier twee kroketten met heerlijk landbrood gegeten. Daarna begon de regen, gelukkig niet heftig en met goede kleding en een rugzakhoes heb ik het aardig droog kunnen houden. Op het Dwingelerveld midden tussen de schapen gelopen en ja hoor, daar was het volgende teken van de lente: LAMMETJES! Eerst hoorde ik ze in de verte en uiteindelijk tot op een paar meter er langs gelopen. Daarna was het nog één echte weg tot aan de molen van Ruinen, met die regen wordt het dan toch een stuk minder aantrekkelijk en is het soms ook gewoon voetje voor voetje blijven zetten tot je aan het eindpunt bent. In Ruinen weer een VodF adres kunnen regelen waar ik door mevr. Smit eerst thee met een koekje krijg, even op adem komen. Later schuift ook de heer Smit aan. Ze zijn meer dan 50 jaar getrouwd en hebben een zoon die ook de Vierdaagse loopt (4x50km!). Als ik vertel dat ik naar Compostella loop en in Uithuizen gestart ben vertellen ze direct over Theo uit Thesinge. Tot nu toe de enige gast van huize Smit die de tocht ook volbracht heeft, en verder (Tot Finisterra). Laat ik nou net van de tuin van Theo op dag 1 een foto gemaakt hebben (Pelgrim met bordje: nog 2960 km vanaf hier). Ik realiseer me dat mocht ik het halen, ik zeker als nummer twee gememoreerd ga worden bij andere wandelaars! Een extra stimulans om door te lopen! Ik geef ze de naam van mijn website, zodat ze me kunnen volgen, en kijken hoe ver ik kom. Nog even over onderweg: weer mooie natuur, in Spier een oorlogsmonument waar ik even stilsta en ik passeer een weiland met een berg hout, de voorbode van Pasen en de Paasvuren in deze regio. Zoals ik gisteren al zei ga ik vandaag het vertrouwde Noorden verlaten. Op de lange weg over de heide kijk ik achterom en zie een poort in de vorm van 2 bomen (zie foto midden). Wat een mooi symbool, ik ben door deze poort gegaan en heb het bekende achter me gelaten. Ik zwaai en zeg alles en iedereen voor een paar maanden gedag. Op naar het onbekende, ik trek de wijde wereld in! Proost!

